

[Inger Stilling Pedersen]

der har besøgt adskillige fængsler og talt med fangerne og talt om, hvilke problemer man kommer ud i bagefter, f.eks. hvis man skylder mange penge væk og der står en uden for døren og vil have dem, når man kommer ud, og man tvinges ud i ny kriminalitet. Det ved vi, men det er utrolig svært at gøre noget ved det, og her kommer vi ind i anden lovgivning.

For det andet var der det med de unge lovovertrædere, som endnu kan tales til fornuft. Jamen siger det os ikke, at det, det gælder om, er at lave en individuel plan for hver eneste og navnlig for de unge, som er ude i voldskriminalitet, og at fængsel i sig selv i gammeldags forstand ikke er sagen her, men at man skulle have nogle specielle steder, hvor man kunne hjælpe og rette op på det og finde ud af, om problemet skyldes manglende skoleuddannelse eller eventuelt andre ting, i stedet for at vi bare fængsler og lukker ud igen?

Det, jeg meget gerne ser, er, at vi også søger at hjælpe allerede i fængslet, så de indsatte får mulighed for at vende tilbage til en normal tilværelse, og være med til at løse nogle af de problemer. Det vil vi gerne fra Kristeligt Folkepartis side være med til.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Inger Stilling Pedersen rørte ved en række problemer og sagde så: Men så kommer vi ind i anden lovgivning. Og dér tror jeg at fru Inger Stilling Pedersen rører ved noget helt væsentligt omkring regeringens oplæg, for det er – som jeg også strejfede i min ordførertale – i meget høj grad blevet et oplæg, der koncentrerer sig om Justitsministeriets område, men ikke tager højde for alle de andre problemer.

Jeg kan nævne et eksempel, jeg er stødt på for nylig. Når en familiefar fængsles, bliver hans kone i henhold til bistandsloven ikke betragtet som eneforsørger. Man går ud fra, at manden kan forsørge hende. Han sidder altså immer væk og brummer i Vridsløse i 2, 3, 4 år, og hun kan ikke få bistand som eneforsørger, få børnepenge osv. Den eneste måde, det problem kan løses på, og som det bliver løst på i mange tilfælde, er, at de bliver skilt. Det er ikke særlig forebyggende. Og jeg tror, fru Inger Stilling Pedersen har ret i, at grundproblemet er, at man fra regeringens side kun har set det fra én vinkel og ikke samlet.

Hvad er det for en forebyggende indsats, vi skal gøre her i samfundet? Der skal spilles på utrolig mange strenge, og de fleste af dem ligger formentlig uden for Justitsministeriets område.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er helt enig i de betragtninger, der kom fra Kristeligt Folkepartis ordførers side. Jeg vil gerne også lidt i forlængelse af det, fru Dorte Bennedsen var inde på, sige, at der er altså meget, der kan koordineres og kan koordineres bedre, når en fange forlader fængslet. Og her kommer vi så til Kriminalforsorgens frihedsafdeling, om jeg så må sige. Jeg har haft besøg af folk derfra, der arbejder inden for den sektor, som klager deres nød over de enorme vanskeligheder, som hober sig op af økonomiske grunde, og over de forhold, hvorunder mange af disse løsladte fanger må eksistere, og som netop gør, at det er utrolig svært at holde dem fra en fornyet kriminalitet.

Her var i høj grad noget at se på, og her er noget, hvor man må sige, at økonomiske nedskæringer kan gøre ubodelig skade, hvis de fortsætter.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at hovedårsagen til den nuværende situation skyldes de sidste 20 års pladderhumanistiske indstilling til kriminaliteten.

Et flertal her i Folketinget har et tungt ansvar for, at volden har udviklet sig, som tilfældet er. Mange unge oplever, at deres første møde med retssystemet efter kriminalitet er en løftet pegefinger og en pædagog, som har utrolig travlt med at bortforklare kriminaliteten med absurde argumenter.

Den unge oplever således retssystemet som et hyggeligt sted, hvor der ikke er nogen form for konsekvens i tingene, og her har Folketinget det absolutte ansvar. For hvordan oplever unge og andre den politiske reaktion? Man ser gang på gang politikere, særlig fra Socialdemokratiet, De Radikale og SF, benytte den bedste sendetid i tv og utallige avisindlæg til at bortforklare kriminaliteten.

Uanset om en kriminel er nok så meget arbejdsløs, uanset om en kriminel er nok så dårligt uddannet, uanset hvilke sociale ulykker